

ανεψιός

ανεψιός, ο κ. **ανιψιός, ο**, θηλ. **ανεψιά** κ. **ανιψιά, η**, ουσ. [<αρχ. άνεψιός], ο ανεψιός. **α.** (ειρωνικά) ο ερωμένος, ο εραστής, ενεργητικός ή παθητικός ιερωμένου, ιδίως δεσπότη: «μας τον συστήνει σαν ανεψιό, αλλά όλοι ξέρουμε τι ρόλο παίζει ο πιτσιρικάς». **β.** το θηλ. (ειρωνικά) η ερωμένη ιερωμένου, ιδίως δεσπότη: «κάθε τόσο πηγαίνει και τον επισκέπτεται η ανεψιά του». Από το ότι πολλές φορές, για τα μάτια του κόσμου, παρουσιάζεται η ερωμένη ως ανεψιά. Πρβλ.: *δεσπότης δίχως ανιψιά, δούλα χωρίς προστάτη, χήρα δίχως ξάδερφο σαν δύσκολο κομμάτι*. Υποκορ. **ανεψούλης** κ. **ανιψούλης, ο** κ. **ανεψούλα** κ. **ανιψούλα, η**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας